

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și nouă după Rusalii

Evangelia Duminicii

Ev. Luca 17, 12-19

a celor 10 leproși

În vremea aceea când a intrat Iisus într-un sat, L-au întâmpinat zece bărbați leproși care stăteau departe și care au ridicat glasul și au zis: Iisuse, Învățătorule, fie-ți milă de noi! Iar El, văzându-i, le-a zis lor: duceți-vă și vă arătați preoților. Dar, pe când ei se duceau, s-au curățit de lepră. Iar unul dintre ei, văzând că s-a vindecat, s-a întors și cu glas mare slăvea pe Dumnezeu; și a căzut cu fața la pământ lângă picioarele lui Iisus și I-a mulțumit. Și acela era samarinean. Iisus însă, răspunzând, a zis: oare, nu toți cei zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s-a găsit să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu, decât numai acesta care este de alt neam? Apoi a zis către acela: scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit.

"Binecuvântarea" - tehnică mixtă pe hârtie
Parascheva Matciac

**Luni, 20
ianuarie: Sf.
Cuv. Eftimie cel
Mare**

Veselește-te pustiu
care nu rodeai, bucură
-te ceea ce nu aveai
durere; că bărbatul
doririlor Duhului ți-a
înmulțit ție fii,
sădindu-i cu dreapta
cinstire de Dumnezeu
și hrănindu-i cu
înfrânarea, spre

împlinirea faptelor bune. Cu ale cărui rugăciuni, Hristoase
Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre. (Troparu Sf.
Cuv. Eftimie cel Mare)

**Sâmbătă, 25 ianuarie: Sf. Ier. Grigorie
Teologul, arhiep. Constantinopolului**

„Sfântul Grigorie Teologul era numit în vremea sa
«vulturul rănit», adică cel care are capacitatea să se
înalte, să privească frumusețea lumii creată de
Dumnezeu. A fost un om, pe de o parte, de o inteligență
rară, cultivat în universitățile din Constantinopol, dar în
același timp, un om smerit și care avea o durere, adică îl
iubea din toată ființa sa pe Dumnezeu. În rugăciunile sale
nu spunea «Sfântă Treime, ajută-mă!», ci «Treimea mea,
ajută-mă!», adică o simțea ca fiind a lui. Biserica a ales
ca această Evanghelie (Pilda Păstorului cel Bun) să fie
citită astăzi, de ziua Sfântului Grigorie, pentru a ne spune
nouă, preoților, arhierilor, viitorilor preoți,
seminariștilor, cum trebuie să fie păstorul cel bun; să dea
pășune oilor, să le cunoască, să-l doară inima de oi și
chiar să-și pună viața sa pentru ele“ (IPS Teofan,
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei)

O Românie, o Nație, o Ortodoxie

Ziua de vineri, 24 ianuarie, are o însemnătate puternică pentru poporul român și o dublă însemnătate pentru credincioșii ortodocși. În urmă cu 161 de ani, Adunarea Electivă a Munte-niei a ales ca domnitor al Țării Românești pe Alexandru Ioan Cuza, într-o clădire a Bisericii Ortodoxe Române de pe Dealul Mitropoliei, pe locul căreia se află astăzi Palatul Patriarhiei. Adunarea electivă a Moldovei din perioada 5-17 ianuarie 1859, care a avut loc la Iași și a fost prezidată de Mitropolitul Moldovei Sofronie Miclescu, l-a ales domnitor pe colonelul Alexandru Ioan Cuza.

În dimineața zilei de 24 ianuarie 1859, la București, după participarea tuturor deputaților la slujba de Te Deum oficiată în Catedrala mitropolitană, Adunarea Electivă a fost deschisă la orele 11.00, sub președinția Mitropolitului Nifon al Țării Românești.

Mitropolitul Nifon a propus atunci votarea sub jurământ, el însuși pronunțând jurământul cu lacrimi în ochi, în fața icoanei Preasfintei Treimi. Apoi toți deputații au săvârșit jurământul cu mâna pe Sfânta Evanghelie și sărutând Sfânta Cruce. În urma votului, după citirea biletelor, Mitropolitul Nifon a proclamat numele Domnitorului Țării Românești ales în unanimitate, și anume Alexandru Ioan Cuza, Domnitorul Moldovei.

Slujba de Te Deum oficiată de mitropolitul Nifon al Țării Românești ca preambul la ședința Adunării Elective își are originea într-o veche rânduială de mulțumire, care avea în centru unul dintre cele mai vechi imne creștine: *Te Deum laudamus* atribuit Sfântului Ambrozie cel Mare, iar după alții, Sfântului Niceta de Remesiana.

Mare a fost contribuția clerului Bisericii Ortodoxe în cultivarea conștiinței de neam.. Ca participanți în adunările Ad-hoc, și chiar în adunările electiv,

ierarhii și preoții din cele două Principate au promovat cu tărie necesitatea unității românilor. Unul din cele mai importante texte unioniste, „Unirea și neunirea Principatelor Române“, publicat de arhimandritul Neofit Scriban cu acceptul mitropolitului Sofronie al Moldovei, arăta că neunirea lovește „și religia și naționalitatea“. Naționalitatea, căci nația nu este altceva decât o familie mare, și „desbinătorul familiei este pe jumătate ucigaș de părinți“. Lovește și religia, căci Mântuitorul nostru Iisus Hristos s-a rugat Tatălui ceresc ca „«toți una să fie, precum Tu întru Mine și Eu întru Tine», de asemenea «și ei Una să fie»“ (Ioan 17, 21). Doar după Unire se poate vorbi despre România, căci „nimeni nu va fi nici Valah, nici Moldovean, ci toți Români, nu două țări unite, ci una; o Românie, o Nație, o Ortodoxie“, încheind cu cuvintele „Între moarte și lumină, o, Moldovo, alege!“.

A consemnat Vasilica Onofrei

Cuvinte celebre despre Unire

● „Unirea românilor este visul meu de fier“.
(Mihai Eminescu)

● Admirându-i lupta acerbă pentru unitatea națională, **Nicolae Iorga** spunea că Eminescu reprezintă „afirmarea unității românești eterne“, iar întreaga sa operă, lupta și jertfa sa sunt ca „o ofrandă adusă pentru unitatea neamului“.

● **Versuri Mihai Eminescu - Doina**

De la Nistru pân' la Tissa
Tot românul plânsu-mi-s-a,
Că nu mai poate străbate
De-atâta străinătate.
Din Hotin și pân' la mare
Vin muscalii de-a călare,
De la mare la Hotin
Mereu calea ne-o așină;
Din Boian la Vatra-Dornii
Au umplut omida cornii,
Și străinul te tot paște
De nu te mai poți cunoaște.
Sus la munte, jos pe vale
Și-au făcut dușmanii cale,
Din Sătmar pân' în Săcele
Numai vaduri ca acele.
Vai de biet român săracul!
Îndărăt tot dă ca racul,
Nici îi merge, nici se-ndeamnă,
Nici îi este toamna toamnă,
Nici e vară vara lui,
Și-i străin în țara lui.
De la Turnu-n Dorohoi
Curg dușmanii în puhoi
Și s-așează pe la noi;
Și cum vin cu drum de fier
Toate cântecele pier,
Zboară păsările toate
De neagra străinătate;
Numai umbra spinului
La ușa creștinului.
Își dezbracă țara sânul,
Codrul - frate cu românul -
De secure se tot pleacă
Și izvoarele îi seacă -
Sărac în țară săracă!

Cine-au îndrăgit străinii,
Mâncă-i-ar inima câinii,
Mâncă-i-ar casa pustia,
Și neamul nemernicia!
Ștefane, Măria ta,
Tu la Putna nu mai sta,
Las' arhimandritului
Toată grija schitului,
Lasă grija sfinților
În sama părinților,
Clopotele să le tragă
Ziua-ntreagă, noaptea-ntreagă,
Doar s-a-ndura Dumnezeu,
Ca să-ți mântui neamul tău!
Tu te-nalță din mormânt,
Să te-aud din corn sunând
Și Moldova adunând.
De-i suna din corn o dată,
Ai s-aduni Moldova toată,
De-i suna de două ori,
Îți vin codri-n ajutor,
De-i suna a treia oară
Toți dușmanii or să piară
Din hotară în hotară -
Îndrăgi-i-ar ciorile
Și spânzurătorile!

Cuvinte de folos

Privește mai des în inima ta, coboară-te în adâncul ei (adâncă este inima omului); scoate la lumină limpede a conștiinței tot ce e rău în ea, și cu suspine de părere de rău sau cu lacrimi amare de căință schimbă tot răul ce se ascunde în adâncul inimii. Ah! Cât de mulți oameni rămân nepăsători față de inima lor: nu vor să se uite în ea și să cerceteze cu deadinsul ce răutăți s-au adunat în ea. Foarte mult pierd oamenii aceștia și în privința bunăstării lor vremelnice, dar mai ales în privința mântuirii. Îndeletnicirea de căpetenie a creștinului în această viața trebuie să fie curățirea inimii lui. Pentru că, numai cei curați cu inima îl vor vedea pe Dumnezeu și se pot uni cu El. Fără inimă curățită nu poți vedea fața lui Dumnezeu și nu te poți uni cu El. Tot ce e urâcios ori necurat nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu.

Spre curățirea inimii sunt orientate aproape toate Tainele, altfel spus tot harul Duhului care este în Taine. Botezul este baia inimii. Taina Mirungerii întărește curăția inimii. Spovedania este cea de-a doua baie a ini-mii. Împărtășania îl unește pe creștin, prin inima curățită, cu Hristos. Nunta sfinșeste și curățește pornirile firești ale trupului care pornesc tot din inimă. Sfântu Maslu vindecă trupul prin curăți-rea inimii.

Multă nevoie are fiecare creștin să-și curățească inima păcătoasă. În viața morală și în cea obișnuită, curăția sau necurăția inimii noastre, starea ei pătimasă sau liniștită, despătimită, are foarte mare însemnătate. Atunci când inima este necurată, supusă patimii, nu așteptați nici un fel de fapte bune de la omul ce are o asemenea inimă: el nu e liber, el este rob, mânat de patima care trăiește în ini-ma lui. Iar dacă inima este nepătimașă, liniștită, atunci totul îi merge omului ca pe roate și toată activitatea lui este nobilă, în acord cu conștiința.

Dați Bisericii și societății oameni cu inimi cât se poate de curate, și oamenii aceștia vor fi întregi și cinstiți, drept săvârșind cuvântul adevărului dumnezeiesc, slujitori minunați ai patriei, care în scurtă vreme vor înalța bunăstarea Bisericii și a statului.

(Sfântul Ioan de Kronstadt, *Cunoașterea de Dumnezeu și cunoașterea de sine*)

Texte selectate de Mihail Bogdan Trandafirescu

COLTUL VESEL:

Să ne descrețim frunțile

În general, umorul este expresie a inteligenței, înțelepciunii, iar seninătatea, voia bună, în strânsă legătură cu iluminarea minții și a sufletului, i-au fost necesare omului dintotdeauna pentru a îl inspira în activitățile sale.

Vă propunem în această rubrică, câteva anecdote sau situații umoristice, ale unor oameni celebri și nu numai.

În ciuda faptului că Balzac scria continuu, ani la rând fusese obligat să trăiască mai mult decât modest, într-o camera. Și într-o seară auzi pași străini în camera. Era un hoț. Când acesta trase sertarul biroului, Balzac începu să râdă. Speriat, hoțul voi să fugă, dar mai întâi îl întrebă pe Balzac de ce râde:

- Cum să nu râd, dacă dumneata vii cu chei false, îți riști viața, ca să cauți noaptea orbecăind, ceea ce eu, în depline drepturi, nu găsesc nici măcar ziua în plină lumină.

Un student îi spune profesorului G. Călinescu:

-Dumneavoastră care studiați "delirele onirice", doriți să-mi dați un sfat ? Deseori în somn mă visez professor. Ce să fac ca visele mele să devină realitate ?

- Soluția e să dormi mai puțin - îi răspunse cu simplitate genialul Călinescu.

Se povestește că Dante Alighieri avea o memorie nemaipomenită. Un prieten îl întrebă într-o zi:

- Care e cea mai bună mâncare ?

Dante îi răspunse:

- Ouăle.

După un an, același prieten îl oprește brusc și-l întrebă:

- Cu ce ?

Iar Dante prompt:

- Cu sare și cu pâine.

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,

redactor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei

Foto/Video: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy

Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

www.parohiatomacozma.ro

facebook: Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

• *Duminică, 19 ianuarie 2020,*

*ora 8.00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

*ora 17.00 - Paraclisul Maicii Domnului

• *Vineri, 24 ianuarie 2020,*

*ora 17.00, Slujba Sfântului Maslu. Și în cadrul acestei slujbe, credincioșii se pot închina la moaștele Sf. Iacob ruda Domnului, institutor al Tainei Sf. Maslu

• *Sâmbătă, 25 ianuarie 2020, întru cinstirea Sfinților ocrotitori ai parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinare*

*ora 7.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii, pomenirea morților

*ora 17.00, Slujba Vecerniei

„Preasfântul Trup al lui Hristos primit cu vrednicie este pe de o parte armă pentru cei care se luptă, iar pe de alta este revenire a celor răniți, pe bolnavi îi întărește, pe cei care Îl iubesc pe Hristos îi bucură, bolile le vindecă, sănătatea o păzește, prin El devenim mai dornici a ne în-drepta, mai răbdători în suferințe, mai calzi în iubire, mai abili în cunoaștere, mai doritori de ascultare, mai ageri la lucrarea harismelor, spre deosebire de ceea ce se întâmplă cu cei care nu se împărtășesc cu vrednicie”

(Sfântul Grigorie Teologul)

„Acesta este mântuirea sufletelor noastre: cu El se bucură sufletul, se împodobește, se încălzește – acest Sânge ne face mintea mai luminoasă chiar și decât focul, el ne face sufletul cu mult mai frumos decât aurul. Cei care se împărtășesc cu acest Trup stau lângă îngeri și arhangheli și puterile de sus, pentru că sunt îmbrăcați cu această împărătească haină și au cu ei armele duhovnicești, însă eu nu am spus care este cea mai mare harismă primită: cei care se împărtășesc, Îl au în ei pe Împăratul Însuși.”

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA TOMA COZMA. Procedura nu implică nici un cost, redirecționarea acestor sume realizându-se din impozitul care a fost deja reținut în 2019 de către stat. Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

*Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA

*CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095

*Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

Vă mulțumim mult !